

Bet. o. f. t. beslutn. vedr. skærpede sanktioner for fredskrænkelser

Til beslutningsforslag nr. B 97. Betænkning afgivet af Retsudvalget den 18. maj 1999

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om skærpede sanktioner for fredskrænkelser

[af Bendt Bendtsen (KF) m.fl.]

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i nogle møder.

Der er af et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Justitsministerens besvarelse af spørgsmål 28 og 29, jf. Retsudvalgets alm. del – bilag 121 og 437, folketingsåret 1997-98, 2. samling, samt spørgsmål S 567, folketingsåret 1998-99, er optrykt som bilag til betænkningen.

Herefter indstiller et *flertal* (Venstres, Det Konservative Folkepartis, Dansk Folkepartis, Centrum-Demokraternes, Fremskridtspartiets og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) beslutningsforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

Et mindretal inden for flertallet (Venstres medlemmer af udvalget) understreger, at den gældende ordning, hvorefter der meddeles advarsel efter straffelovens § 265, fungerer aldeles udmærket på langt de fleste tilfælde af telefonchikane. Advarselsordningen indebærer den fordel, at der ikke senere skal bevises forsæt til, at den, der overtræder advarslen, ønsker at genere offeret. Alene en henvendelse er tilstrækkelig til at udløse straf. Gentagne overtrædelser kan medføre frihedsstraf, og erfaringen viser, at langt de fleste gerningsmænd derfor opgiver fortsatte overtrædelser.

En sag fra Fyn, der ganske vist er enestående, har imidlertid vist, at advarselsordningen ikke kan anvendes, og at der er et hul i loven. Sagen angik nogle personer, der helt systematisk - hver

gang der var meddelt tilhold om ikke at telefonere til bestemte kendte personer - undgik at overtræde advarslen ved blot at udvælge sig nye ofre. Aktiviteterne udviklede sig til ren telefonterror, og de gældende bestemmelser har ikke kunnet beskytte ofrene for denne forbrydelse, som ikke blot er et indgreb i andre menneskers privatliv og fred, men som er egnet til at skabe utryghed og angst.

Mindretallet opfordrer derfor - også under henvisning til Politimesterforeningens udtalelse, der er optrykt som bilag til betænkningen - og set i lyset af, at moderne teknologi gør det lettere at trænge ind på andre, ministeren til at udforme en bestemmelse i straffeloven, der gør det muligt at straffe uden forudgående advarsel.

Et *mindretal* (Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget) indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse* og vil stemme imod det stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse*, men vil stemme for det stillede ændringsforslag. Dette mindretal henviser i øvrigt til, hvad der blev fremført af partiets ordfører ved 1. behandling af beslutningsforslaget som argumentation for en afvisning af beslutningsforslaget.

Et *tredje mindretal* (Enhedslistens medlem af udvalget) indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse* og vil stemme hverken for eller imod det stillede ændringsforslag.